

РЕШЕНИЕ

№ 5471

гр. ..., 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 153 СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ

при участието на секретаря НЕЛИ М. ШАРКОВА
като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ Гражданско дело № 20221110126843 по описа за 2022 година

Предявени са установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79 ,ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за установяване съществуването на следните вземания по отношение на ответника: 254,89 лева главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.11.2018 г. до 30.12.2019 г., ведно със законната лихва от 20.12.2021 г. до изплащане на вземането, 66,95 лева мораторна лихва за периода от 31.03.2019 г. до 10.12.2021 г., 14,96 лева главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.06.2019 г. до 31.01.2020 г., ведно със законната лихва от 20.12.2021 г. до изплащане на вземането и 3,32 лева мораторна лихва за периода от 31.07.2019 г. до 10.12.2021 г., които суми касаят м.. в гр. ..., бул. „Х.Б.“ №.., аб. № == и за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 72 677/2021 г. на СРС, 153 състав. Ищецът претендира и разноси за исковото производство.

Ищецът твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на писмен договор за продажба на топлинна енергия за стопански нужди при Общи условия. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е престирали насрещно – не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки,

изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 20-дневен срок след изтичане на периода, за който е доставена енергията.

Ответникът не оспорва исквете. Твърди да е сключил споразумение с ищеца за разсрочено плащане на задължението, по което извършва плащания.

Третото лице помагач на страната на ищеца „Т.“ ООД не оспорва исквете.

В о. с. з. на 08.03.2023 г. ищецът потвърждава, че към датата на заседанието всички суми по сключеното между страните споразумение са платени от ответника.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, намира следното:

Предявеният иск е за задължение за заплащане на дължимата цена по договор за продажба на топлинна енергия. Следва да се установи възникването на облигационно отношение между страните по договор за продажба и доставка на топлинна енергия в твърдените количества и задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер.

Съгласно разпоредбата на чл. 149, ал.1, т. 3 ЗЕ, регулиращ обществените отношения, свързани с осъществяването на производство и продажбата на топлинна енергия, продажбата на топлинна енергия за стопански нужди се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между топлопреносното предприятие и потребителите, извършващи стопанска дейност. Съгласно пар. 1, т. 33а от ДР на ЗЕ в приложимата към спорния период редакция "Н." е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. От анализа на посочените разпоредби следва, че за да са налице отношения на покупко-продажба на топлоенергия за стопански нужди е необходимо да се сключи писмен договор.

По делото е представен сключен между страните договор от м.11.2018г., по силата на който ищецът се е задължил да продава топлинна енергия на купувача-ответник „Л.“ ЕООД за топлоснабден имот, находящ се в гр..., бул. „Х.Б.“ №.. – м., аб. № ==, като договорът е сключен за срока от 01.11.2018 г.

до 01.09.2020 г., съответно количеството топлинна енергия за купувача се определя за сграда– етажна собственост и сграда с повече от един потребител. Следователно страните са сключили писмен договор, съгласно изискването на чл. 149, ал.1, т.3 ЗЕ, и между тях е възникнало валидно облигационно правоотношение по продажба на топлинна енергия. В договора ответната страна е заявила, че приема общите условия на ищцовото дружество, които са представени по делото. С оглед обстоятелството, че ответникът е търговец, той е обвързан от тях съгласно чл. 298, ал.1, т.1 ТЗ, а в самия договор е посочено, че общите условия са приложени към него и следователно са му станали известни.

След като ответната страна е потребител на топлинна енергия за процесния топлоснабден имот съгласно сключения договор и общите условия към него, тя дължи стойността на доставената в имота топлинна енергия.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Според чл. 145, ал. 1 от закона топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти, като в случая етажните собственици на процесната сграда са възложили извършването на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода на третото лице-помагач „Т.” ООД, видно от приетите по делото решение на общото събрание на етажната собственост от 09.05.2002 г. и договор с фирмата за дялово разпределение от 14.05.2002 г.

За установяване факта на предоставяне на топлинна енергия в обема, съответстващ на претендираната цена, са приети извлечение от счетоводството на ищеца за процесния имот, както и документите за отчет на третото лице, подписани от ответната страна, които не са оспорени. В процесния имот е доставяна топлинна енергия за отопление на имота, за битово горещо водоснабдяване и отдадена от сградна инсталация.

Количеството и цената на доставената топлинна енергия през исковия период до процесния имот не се оспорват от ответника и се потвърждават от представеното с отговора споразумение от 27.02.2022 г. за разсрочено изплащане на сумите по заповедта за изпълнение, включващи дължими главници, мораторни и законни лихви за исковия период, както и съдебни разноски за държавна такса. Задължението е изплатено изцяло към момента на приключване на съдебното дирене, без юрисконсултското възнаграждение. Този факт на погасяване на цялото задължение чрез плащане в хода на делото се признава от ищеца. Същият следва да се отчете на основание чл. 235, ал. 3 ГПК, тъй като е настъпил в хода на процеса и е от значение за спорното право. Поради правопогасяващия му ефект предявените искове следва да се отхвърлят.

Доколкото обаче ответникът е дал повод за завеждането им с извънпроцесуалното си поведение, като не е платил, след като е бил поканен извънсъдебно, преди предявяване на иска, по аргумент на обратното от разпоредбата на чл. 78, ал. 2 ГПК на ищеца следва да се присъдят на основание чл. 78, ал. 1 ГПК разноски в размер на 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение в исковото производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т. ..“ ЕАД, ЕИК . против „Л.“ ЕООД, ЕИК: . искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79 ,ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването на следните вземания по отношение на ответника: 254,89 лева главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.11.2018 г. до 30.12.2019 г., ведно със законната лихва за периода от 20.12.2021 г. до изплащане на вземането, 66,95 лева мораторна лихва за периода от 31.03.2019 г. до 10.12.2021 г., 14,96 лева главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.06.2019 г. до 31.01.2020 г., ведно със законната лихва за периода от 20.12.2021 г. до изплащане на вземането и 3,32 лева мораторна лихва за периода от 31.07.2019 г. до 10.12.2021 г., които суми касаят м.. в гр. ..., бул. „Х.Б.“ №..., аб. № == и за които е издадена заповед за

изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 72 677/2021 г. на СРС, 153 състав, като **ПОГАСЕНИ ЧРЕЗ ПЛАЩАНЕ** в хода на процеса.

ОСЪЖДА „Л.“ ЕООД, ЕИК: . да заплати на „Т. ..” ЕАД, ЕИК . на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата 50 лв. разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца „Т. ..” ЕАД – „Т.” ООД.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____